

Galahov je vsestrano poznal zgodovino ruskega slovstva, zato je napisal o njem dosti priročnih knjig. Njegova dela so se posebno urno razprodala; tako je njegova *Russkaja hrestomatiya* doživela 21. natisek, a *Istorija russkoj slovesnosti* in druga dela po pet natiskov. Največje njegovo delo je: «Istorija russkoj slovesnosti, drevnej i novoj» (Petrograd 1863—1875) v treh zvezkih. To delo mu je pridobilo glas slovenega zgodovinarja, ne samo doma, ampak tudi čez mejo v celiem slovanskem svetu. Doživel je 85 let.

Meseca rožnika tega leta je umrl v Rusiji znamenit mož: Jakov Karlovič Grot, podpredsednik cesarske ruske akademije v Petrogradu v 81. letu. Rodil se je v Petrogradu l. 1812. Učil se je v carskoseelskem liceju, potem je bil sprejet v ministersko pisarno. Bil je pozneje profesor na vseučilišču helsingforskem, potlej na Aleksandrovskem liceju. Že leta 1860. je šel v pokoj, da bi se bavil samo z vedo. Od tega časa je delal neumorno na znanstvenem polju. O ruskem slovstvu in jezikoslovju je napisal monumentalna dela. Njegova iziskavanja o Deržavinu, Lomonosovu, Krilovu, Puškinu, Karamzinu, Vjaremskom, Pletnevnu, Bélinskem, Gogolju, Kneginji Daškovoju, Katarini II. itd. so kras ruskega slovstva. Poznal je natančno vse jezike slovanske, škandinavske, finske, romanske, sanskrit in klasične jezike. Bil je tudi častni ud «Jugoslovanske akademije» v Zagrebu.

«Volna» sbornik russkoj hudožestvenoj liriki. Ruski pisatelj Šljapkin je zbral v sestavnem redu najboljše pesmi umetne lirike in jih izdal z omenjenim naslovom. Zbornik je razdeljen po vsebini. V njej je 338 pesmi 84 ruskih pisateljev. Zastopani so najboljši pesniki, kakor je Puškin, Lermontov, Turgenjev, Nekrasov, Fet itd. Če omenimo, da je izdaja tako vokusna in pričorna (za žep), a cena nizka (1 gold.), priporočili smo jo s tem bralcem, ki se uči ruščine. Zbornik je izdal petrograjski knjižar, Hrvat Kunoslav Jurjević Heruc.

Znani ruski književnik Skabičevskij je izdal zanimivo delo *Očerkji istoriji russkoj censury*. V 24 poglavjih podaje pisatelj značilne pojave v življenju ruske cenzure od leta 1700—1863. Tukaj je ob jednem zgodovina tedenjega slovstva. Prebirajoč to knjigo zve čitatelj, kake težave so imeli ruski pisatelji s cenzuro. Tem bolj se čudi, kako se je vendar navzlic oviram takо visoko vzdignilo rusko slovstvo.

Znamenita je knjiga profesorja Viskovata tova: *Szatysj obzor istoriji novoj russkoj literatury*, kateri je glavni namen podati rusko slovstveno zgodovino v lepem redu.

A. N. Apuhin. Umrl je znani ruski pesnik Aleksej Nikolajevič Apuhin. Rodil se je 15. listopada l. 1841. v mestu Nolhovi; pesmi je začel dojavljati l. 1859. v «Sovremeniku». Njegove prve pesmi *Derevinske očerkki* poхvalila sta Turgenjev in Nekrasov. Odlikujejo se po gladkosti jezika in prijetnosti. Bil je najbolj lirik; a ni izdal mnogo proizvodov.

Dr. Benjamin Ipavic.

(Slika na str. 496.)

Kakor druge opise, tako je stisnil neizprosni prostor tudi poročilo o našem — pač največjem sedanjem — skladatelju dr. Benjamini Ipavicu, skladatelju tako priljubljene opere «Teharski plemiči». Porodil se je očetu Frančišku Ipavicu, zdravniku v Št. Juriju ob južni železnici, rodom Dolenjcu, dné 24. grudna l. 1829. Po gimnazijskih in vseučiliških študijah je postal doktor zdravilstva na Dunaju in se naselil v Gradcu, kjer je sedaj praktični zdravnik in primarij v Anini otroški bolnišnici.

Že v mladih letih je kazal naš skladatelj nenavadno nadarjenost za glasbo. Harmonije se je učil pri skladatelju Remyu-u, ki ga je imenoval najpridnejšega učenca. Zgodaj je nastopil kot samostojen skladatelj. Njegove znamenitejše skladbe so: Bodi zdrava domovina, Napitnice, Zapuščena, Sirota, Ilirija oživljena, Vojaška, Brez jadra — brez krmila, Zvončki ubrani, Kdo je mar, Na Prešernovem domu, Srčno se raduj rod — Rojstva častiti god, Tičnik. — Njegov brat, gospod dr. Gustav Ipavic, je zdravnik — kakor njegov oče — v Št. Juriju ob južni železnici ali pod Rifnikom.

Iz znanstvenega slovstva v Avstriji.

«Oesterreichisches Litteraturblatt.» Herausgegeben durch die Leo-Gesellschaft. Redigiert von Franz Schnürer. — Ta slovstveni list je zato vreden, da ga omenimo, ker je na dobrini podlagi in pa, ker izkuša nekako združiti vse narodnosti avstrijske. Zato omenja in ocenja mnogo slovanskih del. Gotovo bi poročal tudi o slovenski književnosti, če bi se le potrudil kak Slovenec napisati kaj za list in tako seznanil tudi Nemce o našem napredovanju. Slovenki rodoljubi prav na tem polju marsikaj zanemarimo in tako drugi narodi le malo vedo o nas. Če pride v ptuje liste kako poročilo, pride večnoma od naših nasprotnikov, ki nas črnio in smešijo. Ta stvar je vredna premisleka. «Oesterr. Litteraturblatt» izhaja dvakrat na mesec na celi poli vel. 4° in stane za neude Leonove družbe 5 gld., za ude 3 gld. na leto. List je urejevan prav dobro.

Dunajski cistercijenski duhovnik dr. Bonifacij Platz, piše in bode kmalu dokončal veliko delo: **«Die Völker der Erde»**, ki izhaja pri Wörl-u v Würzburgu in na Dunaju. To delo je v obče vredno vse hvale, saj obdeluje s katoliškega sfališča velevažno vedo o narodih. Zanimivo pa je to: Pri Nemcih n. pr. nahaja skoro same vrline in prednosti; ni ga takega naroda, kakor je nemški; Nemčija je v Evropi prva država. Bodí res, ali ne: o tem se s pisateljem ne pričamo, ampak privoščimo Nemcem še več vrlin, kakor jih v knjigi našteva. — Pisatelj govorji tudi o Slovencih n. pr.: Sploh je Slovenec nadarjen; poleg tega se nahaja med prostim ljudstvom dokaj nestrnosti in hlapčevske (!) vladnosti. Proti gospodarju je zaprt in nezaupen ...»

